

и 18 минути, а отстои отъ него на около 24,000 километри.

Разстоянието отъ повърхността на Марсъ до неговитѣ Луни е срѣдно 65 пѣти по-малко, отколкото разстоянието отъ земята до нашата Луна. Марсианци, следователно, много по-лесно биха установили връзки съ своитѣ спътници, отколкото ние съ Луната.

Астероиди

Извънъ орбитата на Марсъ има едно грамадно пространство, преди да се достигне до следващата, най-големата отъ цѣлата слънчева система, планета — Юпитеръ. Дълго време се е мислило, че тукъ има още едно небесно тѣло, членъ на големата слънчева система, но че то, по една или друга причина, не е още открито. Каква е била изненадата, обаче, когато следъ въвеждането на телескопа, сж открили не едно, а множество небесни тѣла, въ това до тогава неизследвано небесно пространство. Само че тѣзи небесни тѣла сж били доста малки по размѣри, и затова невидими за невъоръженото око. Цѣлото семейство отъ тѣзи миниатюрни небесни обитатели е наречено **Астероиди**.

Първата отъ тѣхъ — **Церера** — е била открита на 1 Януарий 1801 година — въ първия день на 19-тото столѣтие. Много, скоро, обаче, числото имъ нараства до толкова, че не сж останали митологични имена за кръщаването имъ. Най-важнитѣ отъ тѣхъ сж Веста, Палада, Юнона, Церера и Еросъ. Отъ време на време Еросъ се доближава до земята повече, отколкото това прави Марсъ, въпрѣки че неговата орбита е извънъ Марсовата. Тѣзи смѣли набѣзи на Еросъ въ нашата небесна територия преди нѣколко години изплашиха земнитѣ обитатели. И действи-